

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 80/23

Luxemburg, 17 mai 2023

Hotărârea Curții în cauza C-176/22 | BK și ZhP (Suspendare parțială a procedurii principale)

O cerere de decizie preliminară adresată Curții de Justiție nu împiedică instanța de trimitere să continue în parte procedura principală

Instanța de trimitere poate efectua acte de procedură pe care le consideră necesare, cum ar fi administrarea de probe, și care nu o împiedică să se conformeze răspunsului ulterior al Curții

Parchetul bulgar a acuzat doi polițiști de corupție. Unul dintre aceștia a contestat calificarea juridică de corupție reținută de parchet. Instanța bulgară sesizată cu rechizitoriul a ridicat problema competenței sale de a schimba încadrarea juridică a infracțiunii în cauză fără a informa în prealabil persoana acuzată. În această privință, ea a adresat o (primă) cerere de decizie preliminară Curții de Justiție. Cererea respectivă face obiectul unei alte cauze, care este încă pendinte în fața Curții¹.

Instanța bulgară a ridicat apoi problema dacă trebuie să suspende integral procedura până la primirea răspunsului Curții sau dacă poate continua să examineze cauza și, în special, să continue să administreze probe, înțelegându-se că nu va lua nicio decizie pe fond înainte de a primi răspunsul menționat. Ea a adresat, așadar, Curții o a doua cerere de decizie preliminară pentru a clarifica respectiva chestiune.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea răspunde că **dreptul Uniunii nu se opune ca o instanță națională care a sesizat Curtea cu o cerere de decizie preliminară să suspende procedura principală numai în ceea ce privește aspectele acesteia care pot fi afectate de răspunsul Curții la această cerere.**

Astfel, menținerea efectului util al procedurii trimiterii preliminare nu devine imposibilă în practică sau excesiv de dificilă printr-o normă națională care permite, între data cererii de decizie preliminară și cea a răspunsului Curții, continuarea procedurii principale pentru efectuarea anumitor acte de procedură. Este vorba despre acte pe care instanța de trimitere le consideră necesare și care privesc aspecte care nu au legătură cu întrebările preliminare adresate, și anume acte de procedură care nu sunt de natură să împiedice instanța de trimitere să se conformeze, în cadrul litigiului principal, răspunsului Curții.

Din moment ce o cerere de decizie preliminară poate fi adresată Curții chiar și într-un stadiu incipient al procedurii principale, instanța de trimitere trebuie să aibă posibilitatea, în așteptarea răspunsului Curții la această cerere, să continue procedura respectivă pentru asemenea acte de procedură.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii.

¹ Cauza pendinte [C-175/22](#), BK (Schimbarea încadrării juridice a unei infracțiuni). Aceasta privește interpretarea Directivei 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO 2012, L 142, p. 1) și a dreptului fundamental la un proces echitabil consacrat de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Rămâneți conectați!

